

Una quinzena de cançons irreverents i políticament incorrectes

Dll, 5/10/2020 per Josep Lligadas

[Una font que raja sempre](#)

Demà faig 70 anys. Són molts. De fet, he de dir que em sento físicament i anímicament força millor que quan en tenia 60, i més encara que quan en tenia 65. La Mercè no es cansa de dir-m'ho. Operacions als genolls i pastilles diverses hi deuen haver ajudat força. Però, tot i així, he de dir que, a diferència dels anteriors canvis de dècada, això de posar el 7 al davant no em fa cap gràcia. Són molts anys, ho repeteixo. Però vaja, no penso deprimir-me ni res de semblant. A mi, la cosa que més feliç em fa és escriure, i això, gràcies a Déu, em continua funcionant la mar de bé. A més, acabem de fer els 25 anys de casats amb la Mercè i això també anima molt.

Però en tot cas, per celebrar que l'edat aquesta que ara m'arriba no em fa cap gràcia, avui em permetreu dedicar aquesta pàgina a una tonteria. I la tonteria és que aquí us adjunto una quinzena de cançons (bé, tretze, perquè les dues últimes no són cap cançó, sinó uns versos prou coneguts), a les quals la gent els ha canviat la lletra, en alguns casos per fer conya dels sentiments i valors, siguin religiosos o de qualsevol altre tipus, que les cançons volien transmetre; en altres, per fer circular missatges polítics més aviat poc correctes; i en altres, simplement, per jugar una mica, a vegades per la via proçaç, grollera o escatològica. A cada cançó poso, al començament, el títol original de la cançó, i també, quan els sé, els seus autors.

Al·leluia (Missa de les Santes, de Mataró)

A la dutxa! A la dutxa! A la dutxa!

Rosó (Miquel Poal-Aregall i Josep Ribas)

Amb la llum del teu mirar

s'han cremat les coixineres

i després el matalàs.

Ai, Déu meu, quina fumera!

Rosó, Rosó, llum de la meva vida!

Rosó, Rosó, no desfacis ma il·lusió!

L'emigrant (Jacint Verdaguer i Amadeu Vives)

Dolça Catalunya,
pàtria del meu cor,
qui de tu s'allunya,
recony, quina sort!

Les flors de maig (Josep Anselm Clavé)

A sota d'un salze
hi havia una puta,
que dintre una gruta
rentava condons.
Ai cony, recony, collons!

Himne nacional d'Espanya (lletra de José María Pemán)

Viva España,
penjada en una canya:
si la canya cau,
Espanya adeu-siau!

Corona de roses (Jacint Verdaguer i Lluís Romeu)

Corona de roses si a la Verge fem,
corona de roses en el cel tindrem.
Sant Domingo un dia, fent cal·ligrafia,
va tombar un tinter;
el mestre li deia: "T'estiraré l'orella
si no ho fas més bé!"
Corona de roses...

Confitemini Domino (Taizé)

Volem confitura,
que bons són els dònuts!

Iubilate Deo omnis terra (Taizé)
Jubílate pronto, que quiero currar.
Si no te jubilas, no puedo currar.
No currando, no currando no puedo cobrar.
Si no cobro, yo no como, qué barbaridad!

La muntanya venerada (Manuel Marinello i Alexandre Marraco)
Quan Espanya sigui morta
i no hi resti ni un ser viu,
Catalunya, encara forta,
alçarà són front altiu.

Himne de Riego, antic himne nacional d'Espanya
Si los curas y frailes supieran
la paliza que van a llevar,
subirían al coro cantando:
Libertad, libertad, libertad!

Himne de Riego, antic himne nacional d'Espanya
Si la reina vol corona,
corona li darem:
que vingui a Barcelona,
i el coll li tallarem!

Les nenes maques (popular catalana)
Les nenes maques al dematí

s'alcen i reguen, s'alcen i reguen;
les nenes maques al dematí
s'alcen i reguen quan fan pipí.

La filla del pagès (popular catalana)
Allà a Mataró hi havia un tramvia
que n'és de cartró i va per la via.
Tra la ra la la ra, carai quin tramvia!
Tra la ra la la ra, que bé que s'hi va!
Al primer revolt se'n surt de la ruta
perquè el conductor és un fill de puta.
Tra la ra lala ra...
Al segon revolt se'n surt de la via
i a prendre pel cul la gent i el tramvia.
Tra la ra la la ra...

Don Juan Tenorio (José Zorrilla)
¿No es verdad, ángel de amor,
que en esta apartada orilla,
están friendo morcilla
y hasta aquí llega el olor?

Don Juan Tenorio (José Zorrilla)
¿No es verdad, ángel de amor,
que en esta apartada orilla,
els burros porten cotilla
i els ases gorra de cop?